

JEDNODUŠE POHÁDKY

IVETA DUŠKOVÁ

ILUSTROVALA: GABRIELA DUŠKOVÁ POPOVIČOVÁ

JednoDUŠE pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Iveta Dušková

JednoDUŠE pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

JEDNODUŠE POHÁDKY

JEDNODUŠE POHÁDKY

JIVETA DUŠKOVÁ

ILUSTROVALA: GABRIELA DUŠKOVÁ POPOVIČOVÁ

Albatros

© Iveta Dušková, 2025

Illustrations © Gabriela Dušková Popovičová, 2025

ISBN tištěné 978-80-00-07861-8

ISBN e-knihy 978-80-00-07863-2 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

*Věnováno mým vnoučatům Táničce, Tobíkovi, Violce,
Kryštůfkovi, Kašparovi alias Olíkovi, Emílkovi, Edíkovi
a Teíkovi a možná i těm, kteří se k nám do rodiny přijít
teprve chystají.*

OB SA H

11

O bramboře

*Pohádka pro vnučku,
která se nerada myje*

O Alíkovi, Micce a Lízince

*Pohádka pro vnoučka,
který je mlsný a miluje zmrzlinu*

15

29

O dvojnici

*Pohádka pro vnučku, která si nevěří
a bojí se, že udělá chybu*

O mravenčí královně

*Pohádka pro vnoučka,
který miluje mravence*

41

54

O Šamprlíkovi a Krákorákovi

*Pohádka pro vnoučka,
který se rád bojí*

77

O veselém smutku

*Pohádka pro vnučku,
která má v sobě starou duši*

O Smíškovi

*Pohádka pro vnoučka,
který se rád směje*

86

96

O červeném autíčku

*Pohádka pro vnoučka,
který si rád vymýšlí hlouposti*

O obrovi a jeho hovínku

*Pohádka pro vnoučka,
který nechce spát,
a taky pro všechna vnoučata,
kterým babičky vypráví pohádky*

107

135

Povídání pro všechny,
kdo mají v sobě schované pohádky
a bojí se je přivést na svět

O BRAMBOŘE

Pohádka pro vnučku, která se nerada myje

Bylo, či nebylo? Tož sami posuďte.

V jedné malé vesničce žila holčička s babičkou. Dobře se jim vedlo, rády se měly a na zahrádce všelike bylinky a zeleninu pěstovaly.

Však jeden háček v tom jejich žití přece jen byl.

Ta holčička, říkejme jí třeba Andulka, se vůbec nechtěla mýt a hlavně si vůbec nechtěla mýt uši.

„Počkej, jednou ti za ušima vyrostou brambory,“ říkala její babička.

Ale Andulka se babičce smála: „To je hloupost, brambory rostou na poli nebo u nás na zahrádce.“

Jenže pak se jednoho rána probudila a ucítla, že ji pod hlavou něco tlačí. Podívala se tedy pod polštář i na polštář, ale nic neviděla. Pak si sáhla na uši a zděsila se. Jako velká náušnice jí z ucha visela brambora.

„Pomóc, pomóc!“ běžela s křikem za babičkou.

Babička se na ni jen smutně podívala: „Holka moje nebohá, vždyť jsem ti to říkala, když si ty uši neumyješ, tak ti tam vyrostou brambory. A je to tady.“

„Babičko, prosím tě, pomoz mi, takhle přece nemohu za kamarády. Budou se mi leda smát.“ A Andulka smutně pohlédla směrem k velké lípě, kde si vždy po obědě hrávala s dětmi z vesnice.

„Těžká rada, Andulko, no... leda bych z těch tvých brambor polévku uvařila.“ A jak babička řekla, tak také učinila. Výborná polévka to byla.

I jel kolem bohatý obchodník. Libou vůni polévky ucítil, z auta sesedl a do chalupy vkročil. „Jsem pocestný a hlad mám jako vlk. Rád zaplatím, když mne chutnou krmí po-
hostíte.“ Babička se ničemu nedivila a polévku hostu na-
lila. Ten první sousto do úst vložil a zajásal: „Nikdy jsem
nic tak lahodného nejedl. Ty brambory jsou neuvěřitelně
chutné. Odkud pocházejí?“ Babička se podívala na holčič-
ku, a protože babičky nikdy nelžou, odpověděla popravdě:
„Z uší mé vnučky Andulky.“

Bohatý obchodník byl na ledacos zvyklý, a tak ani nehnul
brvou a řekl: „Jsem nejbohatší obchodník s bramborami na
světě. A vaši vnučku angažuji do své firmy. Zařídím jí ten nej-
pěknější květináč v naší zimní zahradě a do toho ji zasadím.“

Andulka se těch slov strašně polekala. Rychle vyběhla
ven z chalupy a utíkala, co jen jí malé nožky dovolily. Ale
pak celá uondaná klesla do mechu a usnula. A když se pro-
budila... byla najednou ve své postýlce. Rychle si sáhla na
uši, ale po bramborách ani památky. „Cožpak se mi to celé
jen zdálo?“

Možná zdálo a možná taky ne. Tož sami posuďte!

Dobrou noc a hezké sny!

